

ADAM, GHEORGHE

n. 21 aprilie 1873, Belinț, jud. Timiș

d. 2 decembrie 1922, Timișoara, jud. Timiș

După terminarea studiilor liceale, urmează cursurile Facultății de Drept din Budapesta, unde își susține licența și doctoratul. Se stabilește în Timișoara, după promovarea *censurii* își deschide cabinet de avocatură, fiind înscris în Baroul Timiș la data de 17 septembrie 1901. A fost unul dintre fruntașii Partidului Național Român, militând pentru drepturile națiunii române. S-a remarcat prin poziția intransigentă avută față de autoritățile maghiare privind politica acestora în domeniul învățământului. A fost unul dintre inițiatorii mișcării de protest din primăvara anului 1907 împotriva Legii Apponyi ce urmărea restrângerea drepturilor naționalităților conlocuitoare la învățământ în limba maternă. A participat activ la desfășurarea întrunirilor legate de introducerea votului universal și a alegerilor dietale din anii 1906-1910. În Adunarea Generală de alegere a organelor de conducere ale Baroului timișorean din anul 1914, apare în documentele Baroului ca fiind ales membru în Consiliul subconducerii (consilier supleant – n.n., figurând pe poziția 2 din tabloul avocaților – printre puținii avocați români aleși în conducerea Baroului).

După înființarea Astei bănățene, a desfășurat o amplă activitate susținută în cadrul acesteia. Datorită activității avută în cadrul Partidului Național Român, a fost ales o perioadă președintele acestuia, fiind adeptul activismului. La 31 octombrie 1918 are loc constituirea Consiliului Militar Român din Timișoara. Dr. Gheorghe Adam având gradul de locotenent în rezervă, a fost ales alături de avocații (căpitani în rezervă în armata cezaro-crăiască) dr. Aurel Cosman, dr. Lucian Georgevici, membru al acestui consiliu. A avut un rol major în organizarea Consiliilor Naționale Române și a Gărzilor Naționale din județul Timiș-Torontal în toamna anului 1918.

În aceeași perioadă este ales membru în Comitetul Executiv al Consiliului Militar Român din Timișoara și în Sfatul Poporului din Banat. În condițiile în care un grup de avocați de naționalitate maghiară au creat Republica Bănățeană, a combătut această idee, apreciind că nu este în interesul românilor să sprijine această formă de organizare constituită cu sprijinul aristocrației maghiare. La adunarea națională a românilor din Timișoara de la 1 noiembrie 1918 a fost adeptul unirii necondiționate a Banatului cu Regatul României.

A fost desemnat de către Cercul electoral Becicherecul Mic, județul Timiș, ca participant la Marea Adunare de la Alba Iulia. Odată cu numirea ca prefect a avocatului dr. Aurel Cosma, dr. Adam Gheorghe a fost nominalizat pentru ocuparea demnității de primar al Timișoarei. A fost numit comisar de alimentare pentru comitatul Timiș la începutul lunii august 1919, aducându-și contribuția la organizarea intrării Armatei Române în orașul Timișoara. În calitate de conducător al PNR a sprijinit instaurarea administrației românești în Banat.

Grav bolnav, este internat într-un sanatoriu italian (suferea de TBC) unde urmează un tratament de specialitate. După o îndelungată suferință s-a stins în iarna anului 1922.